

Psalmus

qui adhuc lacte potantur: non solido cibo pascunt: sed illis dico qui iam manducant solidum cibū: Nam vident esse pfecti: quia intelligunt equalitatē verbī cum patre. Ad huc non sic vident: quomodo videndum est facie ad faciē: adhuc ex parte in enigmate. Lurrant ergo: qz cum via finita fuerit: tūc redimus ad patriam. Lurrant currant: extendant se. Quosq̄ ḡ pfecti hoc sapiam⁹. Et si qd alif sapitis: b̄ quoqz vobis de⁹ ruelabit. Si forte erras in aliq: q̄re nō redis ad lac matris: Quia si nō extollimini: quia si non exaltatis cor vestrum: quia si nō ingredimini in mirabilib⁹ sup vos: sed seruatis humilitatē: reuelabit vobis de⁹ qd aliter sapitis. Si autē hoc ipsum qd aliter sapitis defendere vultis: et p̄tinaciter astruere: et contra pacem ecclesie: sit vobis maledictū hoc quod dixit: sup matrem cum estis et foris a lacte separabimini: foris a visceribus matris fame moriemini. Si autem pseuerauerinti pace catholica: si quid forte aliter sapitis q̄ oportet sapere: deus vobis reuelabit humilib⁹. Quare: Quia deus supbis resistit: humilib⁹ autē dat gratiā. Ideo ad hoc conclusit psalmus. Speret israel in domino: ex hoc nūc et usq; in seculum. Qd em scriptū ē grece: από Ιου πορ χαι εώς Ιου αιωνος: b̄ ē positū: ex hoc nūc et usq; in seculū. H̄z nō sep̄ seculū nomē hoc seculū significat: sed aliquādo eternitatē: quia eternū duobus modis intelligit: usq; in eternū: id est aut semp sine fine: aut quoqz veniamus ad eternitatē. Hic ergo quomodo intelligendū est: Quousqz veniamus ad eternitatem: speramus in dominiū deum: quia cum venerimus ad eternitatem iam spes nō erit: sed ip̄a res erit.

Explicit Tractatus de ps. CXXX.

Incipit Tractatus de ps. CXXXI.

Testum quidē erat carissimi: vt fratrem potius audirem⁹ colligā meū: p̄sentem omnibus nobis. Et modo no negauit: sed distulit. Et ideo hoc inico caritati vestre: vt meū p̄missum teneatis. Nō fuit autē absurdum caritati vestre: vt prior obtemperarē iubenti. Extorsit enim mihi vt esset modo auditor meus: eo sane pacto vt et ego sim ipius: quia in ip̄a caritate omnes eius auditores sumus: qui vñus nobis in celo magister est. Ergo animū intendite ad psalmū: quem in ordine sicut nos tractandum habemus. Est etiam ipse p̄notar⁹. Canticū gradū. Et aliquāto

CXXXI.

ceteris sub codē titulo plixor. Nō ḡ imo remur: nisi vbi necessitas coegerit: vt totū si dñs pmiserit explicare possim⁹: qz et vos nō tāqz rudes oīa debet audire: aliqd et de p̄terū auditionib⁹ adiuuare nos debet: ne omnia tanqz noua a nobis dici necesse sit. Et noui quidē esse debem⁹: quia vetustas nobis obripere nō debet: sed etiā crescentū et p̄ficiendū est. Be ipso quippe pfectu ait aplūs. Et si exterior homo noster corrū pitur: sed interior renouat de die in diem. Non sic p̄ficiamus vt ex nouis veteres esficiamur: sed ip̄a nouitas crescat.

Expositio psalmi.

Memento domine David: et omnis mansuetudinis eius. Sicut iurauit domino: votum vovit deo Jacob. David sūm fidem rerū gestarū vñus homo erat: rex Isrl: filius Jesse. Erat quidē et ip̄e mansuetus: sicut eū indicat atqz commendat scriptura diuina: et ita mansuetus vt nec p̄secutori suo Sauli malū pro malo reddiderit. Seruauit autē erga eū tantā humilitatē: vt illum regem fateret: se autē canē: et nō p̄terue: nec supbe cū esset in deo potentior: r̄nidebat regi: sed eū placare potius affectabat humilitate q̄ cōcitare supbia. Etiam in potestate dat⁹ ē ei Saul: et b̄ a dñō deo vt ei faceret quicqd vellet. Sed qz non p̄ceptū illi erat vt occidere: sed tm̄ in potestate datum illi erat. Licet autē homini vti potestate sua: ad lenitatem potius deflexit qd ei deus concessit: qui si vellet occidere: careret iniūcio. Sed quomodo diceret: Dimittite mihi debita mea: sic et ego dimitto debitorib⁹ meis: In speluncam intrauit Saul vbi erat David: nesciens q̄ ille esset David: ad necessaria ventris ille intrauit: surrexit David sensim et lente post ip̄m: precidit illi de veste panniculū quem illi ostēderet: vt nosset q̄a habebat illum in potestate: et non necessitate: sed voluntate p̄pcerat: et noluit occidē. Forte ipsam mansuetudinē commendauit modo dicens: Memento domine David et omnis mansuetudinis eius. Hoc sūm fidem rerū gestarū fidem quā scriptura diuina vt dirimus continet: Sed solemus in psalmis nō ad litteram attendere sicut in omni p̄phetia: sed p̄ litteram scrutari mysteria. Et meminit caritas restra: quia cuiusdaz hominis vocem in omnib⁹ psalmis solemus audire: quia vñus habet caput et corpus. Caput autem in celo est: sed corpus in terra:

CXXXI.

Si ascendero super lectum strati mei. Alia l. 7a

Si dederō somnū oculis meis; t in

Naz visus est dicere: somnū oculis meis.

Et palpebris meis dormitionē.

Et requiem temporibus meis

si dederor: quo ad usq; iueniā locu

domino tabernaculū deo Jacob.

Ubi querebat locū domino: Si māsuetus

erat: in se querebat. Quomō est em̄ locus

domini: Audi p̄phetā. Super quē requi-

escet spiritus meus: Sup humile et quietū

et tremēntē verba mea. Tis ergo esse locus

domini: Esto humilis et quietus: et tremens

verba dei: et tu ipse efficiens qd̄ queris. Si

em̄ in te nō siat quod queris: in altero quid

tibi p̄dest: Operat quidē d̄cus aliqn̄ per

euangelistā salutem alterius: tñ si ip̄e dicit

et nō facit: et sit q̄ lingua eius i alio locus do-

mīo: non aut̄ sit i ip̄e locus d̄sio. Qui autē

que docet bene facit: et sic docet: sit loc⁹ do-

mīo cum eo quē docet: Quia oēs creden-

tes vñ locum faciunt domino. In corde

em̄ habet locum d̄sio: q̄r vñ cor ē omniū

in caritate copulatoꝝ. Q̄ multa milia cre-

diderūt fratres mei: q̄i p̄cīa rerum suarū

posuerūt ad pedes apostolorū. Sed quid

de illis dicit scriptura: Eerte facti sunt tem-

plū dei: non tñ templū dei singuli: sed et

omnes simul templū dei. Facti sunt ḡ loc⁹

d̄sio. Et vt noueritis: q̄r vñus loc⁹ factus

est d̄sio i omib⁹: scriptura dicit: Erat illis

animavna: et cor vñi in dei. Multi autē ne

faciat locū d̄sio: sua q̄rūt: sua diligūt: p̄tate

sua gaudēt: p̄iuatū suū cōcupiscunt. Qui

aut̄ vult facere locū d̄sio: non de p̄iuato: s

de cōi debet gaudē. Hoc illi fecerūt de reb⁹

suis p̄uatis: fecerūt illas cōmunes. Q̄d ha-

bebāt suū nſiqd̄ amiserūt: Si soli haberēt

et vñus quisq; suū haberet: hoc solum habe-

ret qd̄ suū habebat. Lū autē qd̄ p̄piūm

erat p̄mune fecit: et ea que erāt ceterop̄ ip̄i

facta sunt. Intēdat caritas v̄stra: q̄r ppter

illa q̄ singuli possidem⁹: existūt lites: inimi-

citie: discordie: bella: inf homies tumult⁹:

dissensiōes aduersū se: scandalū: peccata:

iniquitates: homicidia. Propter que: ppter

ipa que singuli possidem⁹: Nūquid ppter

illa q̄ cōiter possidem⁹ litigam⁹: Atē ilūz

cōiter ducim⁹: sole cōiter omnes videmus:

Beati ḡ q̄ sic faciūt locū d̄sio: vt p̄uato suo

nō gaudeat. Lale em̄ describēbat iste q̄ di-

cebat: Si introiero in tabernaculū domus

mee: p̄iuatū b̄ erat: Sciebat p̄uato se impe-

diri: ne faceret locū d̄sio: et ea cōmemorat q̄

Psalms

Sz quo p̄cessit caput: et corpus secuturū ē. Et iam nō dico quis caput sit: qui corpus sunt: quia scientibus loquor. Comendatur ergo humilitas David: cōmenda māsuetudo David: et dicas deo: Memento domine David et omnis māsuetudinis eius. Ad quā rem memēto domine David: Si cut iurauit domino votū voulit deo Jacob. Ergo ad hoc memēto: vt impleat qd̄ p̄misit. Ip̄e David voulit tanḡ i potestate habēs: et rogat deus: vt impleat qd̄ voulit. Est deuotio voulētis: sed est humilitas dēpcantis. Nemo p̄sumat viribus suis: s̄ reddere qd̄ vouerit. Qui te hortat vt voureas: ipse adiuuat vt reddas. Quid ergo voulit videamus: et hinc intelligimus quēadmodum sit accipiēndū i figura David. David aut̄ interptak: manufortis. Erat em̄ magn⁹ beligerator: p̄sumens quidem de domino deo suo consecit bella omnia: prostravit omnes inimicos suos deo se adiuuātē: quēadmodum se habebat illius imperij dispensatio: p̄figurans tamē fortē manu quēdam ad debellandos inimicos: diabolū et angelos eius. Hos aut̄ inimicos ecclesia debellat. Et quō debellat: Māsuetudine. Māsuetudine em̄ ip̄e rex noster vicit diabolū. Seuiebat ille: ille sufferebat. Victus est qui seuebat: vicit qui sufferebat. In ita māsuetudine corp⁹ christi qd̄ est ecclesia vincit inimicos. Sit manuforti: ogando vincat. Lū autē corpus christi est: et templū: et domus: et ciuitas: et ille qui caput corporis est: et habitator domus est: et sanctificator templi ē: et rex ciuitatis est: quomō ecclesia oīa illa: sic christus omnia ista. Quid ergo voulim⁹ deo: nisi vt simus templū dei? Nihil grat⁹ ei possumus offerre: q̄s vt dicam⁹ ei qd̄ dicit in Esaiā: Posside nos. Evidē in istis possessionib⁹ terrenis patrifamilias p̄stat: quādo ei datur possessio: Nō sic ē possessio que est ecclesia: Ip̄i possessioni prestat vt a tali possidea. Quid ergo dicit: Sicut iurauit domino votū voulit deo Jacob. Videamus qd̄ votū ē: nisi vt simus templū dei. Nihil gratius ei possum⁹ offerre: q̄s iurare. Jurare est aut̄ firme p̄mittere. Attende votū hoc: id est qd̄ vouerat: quo ardore vouerit: quo amore: quo desiderio: et tamē ad hoc implendū: dominū deprecat⁹ est dices. Memento domine David et omnis māsuetudinis eius. In hac māsuetudine votum voulit: vt sit dom⁹ dei. Si introiero i tabernaculū domus mee:

Psalms

ad scipm ptinebant: Nō introibo in tabernaculū dom⁹ mee donec inueniā. Quid: Lū inuenieris locū dñi: intrabis i taberna culū tuū: An ipm erit tabernaculū tuū: vbi inuenieris locuz dñi: Quare: Quia ipē eris locus dñi: et cum eis qui fuerint locus dñi vñ eris. Abstineamus ergo nos fratres a possessione rei priuate: aut ab amore si non possum⁹ a posselliō: et facim⁹ locum dñi. Multū est a me ait aliquis: Sed vide qd sis facturus locum dñi. Si vellet apud te hospitiū habere aliquis senator: non dico senator: pcurator alicui⁹ magis fī seculū: et diceret: offendit me quiddā in domo tua: et si amares: hoc auferres tñ: ne eum offenderes ad cui⁹ amicitia ambires. Et qd tibi pdest homis amicitia: Forte ibi non soluz vllū auxiliū: sed et pculū inuenires. Nam multi non pculabank anteq̄ maiorib⁹ iugenens: exoptarunt maiorū amicitias: vt maiora pcula incurreret. Securus opta amicitia christi: Hospitari apud te vult: fac illi locum. Quid est fac illi locū: Noli amare teipm: illū ama. Site amaueris claudis cōtra illū: si ipm amaueris: aperis illi. Si aut̄ aperueris et intrauerit: nō peries amando te: si inuenieris cū amāte. Si introiero i tabernaculū domus mee: si ascendero super lectū strati mei. Privata em res ipa vbi homo acquiescit: supbos facit. Ideo dixit: si ascendero. In rē quā pūatim quisq; possidet: necesse est supbus sit. Inde se em tēdit bō ad hominē: cū ambo sint caro. Quid ē bō frater: Caro. Et qd est alter bō: Altera caro. Ett̄ caro diues extēdit se contra carnē pauperē: quasi aliqd illa caro attulēt: qñ nata est: aut aliqd auferat: qñ morit. Ad hoc plus habuit: vt plus tunicret. Iste aut̄ q vult inuenire locū dñi dicit: Si ascēdero sup lectū strati mei: si dederō somnū oculis meis. Multū em cū dormiūt nō faciunt locum dñi. Tales excitat apls: Surge qui dormis: et exurge a mortuis: et illuminabit te christ⁹. Et alio loco. Nos autē qui diei sum⁹ vigilem⁹: et sobrī sim⁹. Nā q dor mūt: nocte dormiūt: et q̄ iebriāt: nocte ebriūt sunt. Noctē dicēs iniqtatē: in q̄ illi obdormiūt cupiēdo ista terrena. Et omnes iste felicitates q̄ vidēn̄ seculi somnia sunt dormientiū. Et quō qui videt thesauros in somnis dormiēs diues est: sed euigilabit et pauper erit: Sic omnia ista vana hui⁹ seculi: de quib⁹ bonies gaudēt: i somno gaudēt: euigilabit qñ nolūt: si nō mō euigilat qñ vnde

CXXXI.

est: et inueniet somnia illa fuisse: et trāsisse sicut dicit scriptura: veluti somniū exurget. Et alio loco. Dormierūt somnū suū: et nibil inuenierūt omnes viri diuitiarū in manib⁹ suis. Dormierūt somnū suū: finit⁹ est somnus: et nibil inuenierūt in manib⁹ suis: q̄ in somnis videbāt diuitias transituras. Iste q̄ qui vult inuenire locum dñi: dixit etiā: si dederō somnū oculis meis. Sūt aut̄ quidā qui nō dormiūt: s̄ dormitāt: Aliquātū retrahūt se ab amore tpaliū: et rursus re uoluūt in eum: q̄si dormitātes caput crebro inclināt. Euigila: excute somnū: dormi tando casurus es. Nō vult psalmus oculis suis dare somnū: nec palpebris dormi tationē: eum qui vult inuenire locuz domi no. Nec requiē inq̄ temporib⁹ meis. A rege tempoz somnus venit ad oculos. Tempora circa oculos sunt: veluti futur⁹ somnus grauedo temporū est. Nā omnib⁹ dormitu ris grauari tempora incipiūt: et cum sense rent sibi grauari tempora: iam iminet somnus: Qui si dand⁹ ē oculis: dat requiē temporib⁹ suis: et venit somn⁹. Si non dederit requiē temporib⁹ suis nō venit somn⁹. Lū ergo cepit te aliqd tpale delectari ad peccatū: iam grauant̄ tibi tempora. Tis euigila re et nō dormire: nec dormitare: Noli te cedere tali delectatiōi: maiores dolores habebit q̄ suavitates. Ista cogitatiōe quasi cōfricās frontē: excutis somnū: et paras locū dñi: donec inuenias locū dñi: tabernaculū dei Jacob. Q̄q̄ aliqñ dicit: tabernaculū dei: distinctius tñ accipit fratres carissimi tabernaculū ecclesia fī hoc tempus. Bonus aut̄ ecclia celestis hierū quo ibimus. Tabernaculū em tanq̄ militatiū et pugnatiū: tabernaculū militū in p̄cinctu in expeditione. Unū cōtubernales dicunt milites: quasi tabernacula eadē habitatē. Q̄diu ergo habem⁹ hostē cum quo pugnem⁹: tabernaculū deo facim⁹. Lū autē trāsicerit tēpus pugne: et venerit pax illa q̄ pcellit omnē intellectū: sicut dicit apls: Et pax dei q̄ pcellit omnē intellectū. Quātūq̄ em cogitaueris de pace illa: minus eā capit animus adhuc in ista corporis grauedine cōstitutus: cū venerit illa patria: iam dom⁹ ent: null⁹ aduersari⁹ temptabit vt tabernaculū voceſ: nō pcedem⁹ ad pugnādū: s̄ pmane bim⁹ ad laudandū. Quid em dicit de illa domo: Beati q̄ habitat in domo tua: in secula seculoz laudabūt te. In tabernaculo

CXXXI.

mus domini: Bonus enim domini est: ubi dicit: que debet adorari. Adorabim⁹ i⁹ loco vbi steterunt pedes eius. Preter q̄d dom⁹ suā nō exaudit de⁹ ad vitā eternā. Ille enim ad dom⁹ dei pertinet: qui est in caritate compaginatus lapidibus viuis. Qui autem caritatē nō habuerit: ruinam facit: et illo ruente dom⁹ stat. Nemo enim minet domui vbi esse quasi lapis cepit: si ruere voluerit quasi aliquid domui noceat. Sic enim supbierat et p̄mus popul⁹ iudeorum dicens: Neq; enim fraudatur⁹ est de⁹ patrē Abraā cui p̄misit tantum securi de pollicitatōne dei: quia non pro illo⁹ meritis qui sceleris faciebant: sed pro meritis Abrae parceret eis: et qualescūq; malos filios Abrae cōgregaret in domum suam ad vitam eternā. Sed quid Iohes: Generatio inquit viperarū: quando ad illum venerūt ipsi filii Abrae ut baptizarentur in aqua penitentie: non eis dixit: Generatio Abrae sed viperarum. Tales enim erant quales quos imitabantur. Nō filii Abrae: sed filii Amorei: Chananei: Hergesei: Iebusei: et omniū qui offenderūt deū: ipso⁹ fili⁹ erant: quia ipsorum facta sectabantur. Generatio viperarū quis ostendit vobis fugeare a ventura ira? Facite ergo fructū dignū penitentie: et ne dixeritis: patrem habemus Abraā. Potens est enim deus de lapidibus istis suscitare filios Abrae. Nescio quos lapides: tūc videbat i⁹ cāpis saltuū: vñ suscitatū sunt filii Abrae. Filii enim magis q̄ fidē imitati sunt: q̄d qui de carne nati sunt. Nemo ergo minetur domui dei: quasi dicat: Subtraho me: et ruet dom⁹. Bonū est enim illi ut coedifice et habeat caritatem. Nam si ipse ruerit: stabit dom⁹. Itaq; fratres in his est dom⁹ dei: quos p̄destinavit et presciuit p̄seueraturos. De illis dictū est: vbi steterunt pedes eius. Etenim qui non p̄seuerant: non stant pedes eoz in eis. Non sunt ergo ipsi ecclesia: non ipsi pertinent ad illud mō tabernaculū tunc domū. Sed vbi steterunt pedes eius: Quoniā abūdauit iniquitas: refrigescit caritas multoꝝ. In his in quib⁹ caritas refrigescit: nō stāt pedes ei⁹. Et qd secutus est: Qui autem p̄seuerauerit usq; in finem: hic saluus erit. Ecce in quib⁹ steterunt pedes eius: in eo loco adora: id est de talibus esto in quibus steterunt pedes domini. Si autem de ipa domo intelligere volueris: vbi steterunt pedes dñi domus: pedes tui in christo stent. Tunc autem stabant pedes: si perseveraueris in christo.

Psalms

ad huc gemū⁹: in domo laudabim⁹. Quare: Quia gemitus est pegrinantiū: laudatio iam in patria cōmanentius. Hic primo querat tabernaculū deo Jacob. Ecce tūc eum. Audiuim⁹ tā in effrata: Quā eā: Sēdem dñi. Audiuim⁹ in effrata. Inuenimus tām in campis saltuū. Ibi audiuit: ibi inuenit. An alibi audiuit et alibi inuenit: Queram⁹ q̄d sit effrata vbi audiuit: ita queram⁹ quid sit in campis saltuum vbi inuenit. Effrata verbis hebreum interpretatur latine speculum: sicut tradiderunt qui verba hebreæ scripturis posita in alias lingua transtulerūt: vt ad nos pueniret intellectus. Hā ex hebreæ transtulerūt i⁹ grecā: et ex greca translata sunt nobis i⁹ latinā. Fuerūt enim qui vigilaret in scripturis. Si q̄ effrata speculū illa domus que inuenita est i⁹ campis saltuū: in speculo audita est. Speculū imaginē habet: omnis p̄phetia imago futurorū. Bonus q̄ dei futura: in imagine p̄phetie p̄dicata est. Audiuimus enim illā in speculo: id est audiuim⁹ in effrata: inuenimus i⁹ campis saltuū. Qui sunt campi saltuū: Campi siluarū. Nō enim quēadmodū vulgo dicit: Salt⁹ ille: verbi gratia: centurias habens tot: saltus p̄rie locus adhuc incultus et siluester dicit. Nam et quidā codices in campis silue habent. Qui q̄ erant cāpi saltuū: nisi gentes inculter. Qui erant campi saltuum: nisi vbi adhuc repres erāt idolatrie: Sic tamē quomodo repres ibi erāt idolatrie: ibi inuenim⁹ locum dñi tabernacula deo Jacob. Quod audiuim⁹ in effrata inuenimus in campis saltuū: qd p̄dica-
tū est in imagine iudeis: manifestatū est i⁹ silue gentiū. Intrauim⁹ in tabernacula ei⁹: Lui⁹: Boni dei Jacob. Qui intrant ut inhabitēt: ipi sunt qui intrant ut inhabitent. In domū tuā ut inhabites intras: i⁹ domū dei ut inhabitēt. Est enim melior domin⁹: qui cum te ceperit inhabitare: beatū te facit. Nam si tu ab illo nō inhabiteris: miser eris. In sua potestate esse voluit ille fili⁹ qui dixit: Da mihi partē patrimonij q̄ me cōtingit. Bene seruabat apud patrē: ne cū meretricib⁹ dissiparet. Accepit facta ē in ei⁹ potestate: Profectus in regionem longinquā effudit omnia cū meretricibus: passus est tñ famē: recordatus ē patrē: reuersus ē ut pane saturerat. Ergo intra ut inhabiteris: et non quasi tuus sis: sed illius. Intrauim⁹ i⁹ tabernacula ei⁹. Adorabim⁹ in loco vbi steterūt pedes eius. Lui⁹ pedes: Boni: an ipius do-

Ella ſta
+ Introibim⁹.
tabernaculū.

Psalmus

Quid enim dicit de diabolo? Ille homi-
cida erat ab initio: et in veritate non stetit.
Diaboli ergo pedes non steterunt. Item de
superbus quod dicit: Non veniat mihi pes super-
bie: et manus peccatorum non moueant me. Ibi
ceciderunt qui operari iniquitatem: expulsi sunt
nec potuerunt stare. Ergo dominus dei: cuius pe-
des stant. Unde ille gaudens Iohannes quod ait:
Qui habet sponsam sponsus est: amicus autem
sponsi stat et audit eum. Si non stat: non audit
eum. Et gaudio gaudet propter vocem sponsi.
Merito stat: quod propter vocem sponsi gaudet.
Nam si propter vocem suam gauderet: caderet.
Nam videtis ergo quare ceciderunt: qui ad vo-
cem suam gaudent. Amicus autem ille sponsi dice-
bat: Hic est qui baptizatus est. Quidam dicit: nos
baptizamus: ad vocem suam stare gaui-
suerunt: et non pertinet ad istum dominum: de qua
dicit: ubi steterunt pedes eius. **E**xur-
ge domine in requie tua: domini dormi-
menti dicit: exurge. Nam noster quis dormi-
vit: et quis surrexit. Ipse enim quodam loco di-
cit in psalmo: Dormiui conturbatus. Si illi
dicit: Exurge domine in requie tua. Nam non con-
turbaberis: quod christus surgens a mortuis:
nam non moritur: et mors ei ultra non obstat.
Ipsum est vox in alio psalmo: Ego dormi-
ui et somnum cepi et exurrexi: quoniam dominus suscep-
pit me. Ipse dormiuit: ipso dicit: Exurge do-
mine in requie tua. **T**u et arca sanctifi-
cationis tue. Id est exurge: ut exurgat
et arca sanctificationis tue quam sanctificasti.
Ipse caput nostrum: arca eius: ecclesia eius.
Surrexit prior: surgat et ecclisia. Non autem au-
deret sibi resurrectione corpus promittere: ni-
si prius exurgeret caput. Exurge domine in
requie tuam: tu et arca sanctificationis tue.
Et corpus christi quod ex Maria natum est: in-
tellectum est a quibusdam arca sanctificationis:
ut hoc diceret: Exurge domine in requie tua:
tu et arca sanctificationis tue: cum corpore
exurge: ut palpem qui non credebatur. Exurge
domine in requie tuam: tu et arca sanctifica-
tionis tue. **S**acerdotes tui induantur
iusticiam: et sancti tui letentur. Te
exergente a mortuis: et eunte ad patrem: re-
gale illud sacerdotium induant fide: quod iustus
ex fide vivit: et accepto pignore spissum sancti:
letentur membra spe resurrectiois quod precessit
in capite. Ecce enim apostolus dicit: Spe gaude-
tes. Propter David seruum tuum:
non auertas facie christi tui. Hoc deo
patri dictum est: Propter David seruum tuum:
non auertas faciem christi tui. Crucifixus es

CXXXI.

dominus in Iudea: crucifixus a iudeis: ab
ipsis turbatus dormiuit. Inter quos seuen-
tum manus dormiuit: ad eos iudicados sur-
rexit: Et dicit quodam loco: Exsulta met red-
dam illis: et redditur est. Nam
quanta postea iudei passi sunt: occiso domino
nominis ipso: Beata civitate ubi illi occide-
runt oes expulsi sunt. Quid ergo? Etiam oes
de stirpe David perierunt: et de tribu iudeaz
Non. Nam crediderunt inde aliqui: et mul-
ta multa hominum crediderunt inde: et hoc iam
post resurrectionem domini. Seuerunt ut crucifi-
gerent: et postea ceperunt videre fieri miracu-
la in nomine crucifixi: et plus contremuerunt
tantum posse eius nomine: qui quasi inter manus eo-
rum nihil poterat: et compuncti corde iam cre-
dentes divinitatem occultam fuisse in illo
quem ceteris simile hominibus putauerunt: et
consilii petentes ab apostolis audierunt:
Agite penitentiem: et baptize vnumquisque re-
strum in nomine domini nostri Iesu christi. Ergo
quod ad iudicados eos a quibus crucifixus est
surrexit christus: et auertit faciem suam a iudeis:
et couerit ad gentes: tandem rogat deo propter
reliquias israel: et dicit ei: Propter David seruum tuum:
non auertas faciem christi tui. Si palea damnata est: frumenta colligantur: Reli-
quia salutis sicut dicit Esaias: Et plane
facte sunt reliquiae salutis. Inde erant duo-
decim apostoli: inde plus quam quingenti fratres:
quibus se dominus demonstravit post resur-
rectionem: inde tot milia baptizata: que pre-
cia rerum suarum a pedes apostolorum ponebantur.
Ergo impletum est quod hic rogatus est deus.
Propter David seruum tuum: non auertas fa-
ciet christi tui. **I**urauit dominus dauid
in veritate et non penitebit eum.
Quid est iurauit: promissum per seipsum fir-
mavit. Quid est non penitebit eum: Non
mutauit. Non in dolore penitentie patitur deo:
aut in aliquo fallitur ut velit corrigeri in quo
errauit: sed quomodo hominem cum penitet mu-
tare vult quod fecit: sic ubi audis: quod penitet
deum mutationem ipsorum spera. Alter illam fa-
cit deo: quoniam nois penitentie appetimus: alius tu.
Tu enim facis: quia erraueras. Ille autem fa-
cit: quod vindicat: aut quia liberat. Mutauit
regnum Saul cum peniteret eum: sicut dicitur est:
Et in eoque loco ubi scriptura dicit: penituit
cum. Ibi paulopost dicit: Non enim sic est ut
homo ut peniteat eum. Quod ergo mutat opera
sua per incomutabile consilium suum: propter
ipsam non consilij: sed opis mutationem peni-
tere dicit. Hoc autem sic permisit: ut non muta-

Alia lta.
t non habet.
t veritate.
t frustrabatur.

CXXXI.

bebūt: vt spes eos nō fallat: vt illuc veniat
quo sperāt se venturos. Nō modo g̃ tanq̃ pa-
tres sūt homines sp̃ci future. Lū autē adepti
fuerint qd̃ sperāt: filii sunt: qr̃ illud qd̃ adi-
piscunt p̃gerūt et generauerūt in operib⁹
bonis: t̃ hoc illis seruāt in posterum: quia
t̃ ip̃a posteritas in filiis appellari solet. Aut
si filios ip̃os hoīes accip̃is: itēlīge et d̃ ip̃is
dictū: Si custodierit filij tui testamētū meū:
et testimonia mea hec que docebo illos: vt
iste sit sensus: Si custodierint filij tui testa-
mentū meū: t̃ testimonia mea hec que do-
cebo eos: t̃ filij eorū: id ē si custodierint: vt
hic subdistinguas: t̃ deinde inferas: sedē-
būt ĩ eternū sup̃ sedē tuā: id ē t̃ filij tui t̃ filij
eorū: sed omnes si custodierint. Quid g̃ si
nō custodierint: Herit p̃missio dei. Non.
G̃ ideo dictū est: t̃ ideo p̃missum est: quia
p̃dicauit deus. Quid nisi credituros: Sed
ne aliq̃ q̃sl̃ minaret p̃missis dei: t̃ in p̃tāte
sua velle ponere qd̃ p̃misit deus vt imple-
ref: ideo ei iurauit t̃ dixit: In q̃ ostēdit: q̃a
sine dubio venturū ē. Quō ergo posuit ibi
si custodierint: Ne iā glorieris dc̃ p̃missis:
t̃ dimittas te nō custodire. Tūc eris filius
Baud si custodieris: si autē nō: nō eris fili⁹
Baud. Fili⁹ dauid p̃misit deus: Holi di-
cere: Filius sum Baud si generas. Si iur-
dei illud nō dicūt qui de ip̃a stirpe natūrūt:
simo dicūt illud: sed delirant. Apte em̃ dñs
aut: Si filij Abrae estis facta Abrae facite.
Inde illos negauit filios: qr̃ facta nō facie-
bat. Nos quō nos dicim⁹ filios dauid q̃ de
ei⁹ stirpe nō sumus sūm carnē: Restat vt fi-
lij nō sumus: nisi imitādo fidem: nisi coledō
deū: sicut et ille coluit. Si g̃ qd̃ tibi p̃ stirpe
nō speras: p̃ facta nō vis assequi: quō in te
cōplebit: qr̃ sedebis sup̃ sedē Baud: Et si
nō in te complebit: putas: qr̃ nō cōplebit:
Et quō inuenit eā ĩ campis saltuū: Et quō
steterūt pedes eius: Qualiscūq̃ ergo fue-
ris: illa dom⁹ stabit. **Q**uā elegit dñs syon: **P**elegit eam ĩ habitatione sibi. Syon ip̃a ē ecclia: ip̃a ē t̃ illa h̃ierarchia: ad cui⁹ pacē currim⁹: q̃ nō in angelis: sed ĩ
nobis p̃egrinat: q̃ ex pte meliore expectat
partē redditurā: vñ nobis l̃re venerūt q̃ quo
tidie recitat. Ip̃a ciuitas ē syō quā p̃elegit
de⁹. **H**ec r̃eq̃es mea ĩ secula seculo
rū: Iaz dei ṽba s̃: r̃eq̃es mea: ibi r̃eq̃esco.
Quātū nos amat de⁹ fr̃es: vt qr̃ nos requi-
escimus: se dicat r̃eq̃escere. Nō em̃ ip̃e ali-
q̃ñ turbat: aut sic requiescit: sed ibi se dicit
requiescere: qr̃ nos ĩ illo requiē habebim⁹.

ret. Quō dicit t̃ illud: Jurauit dominus et
nō penitebit eum: tu es sacerdos in eternū
sūm ordinē Melchisedech. Sic t̃ hoc ita p̃
missum est: vt nō mutaret: quia necessario
Alia l̃ra futurū erat: t̃ pmansurū dixit: Jurauit dñs
t̃ de Baud veritatē: et nō penitebit eum. **E**x
fructu ventris tui ponam sup̃ sedē
tuā. P̃oterat dicere: ex fructu femoris
tui. Quare ex fructu ventris voluit dicere:
Et illud quidē si diceret verū diceret. Sed
significantius dicere voluit: ex fructu ven-
tris: quia de semina natus est christus: quo
vir nō accessit. Quid ergo: Jurauit domi-
nus Baud veritatē: ex fructu ventris tui
ponam sup̃ sedē tuā. **C**ui custodie-
rint filij tui testamētū meū: t̃ testi-
monia mea hec que docebo illos. **E**t
t̃ in seculū. filij eorum sedebunt ṽsq̃ ĩ eternū
sup̃ sedē tuā. Si filij tui custodierint:
t̃ filij eorū sedebūt in eternū: meritū filiis
parētes faciunt. Quid si filij ip̃ius custodi-
erint: t̃ filij eorū non custodierint: Quare
ad meritū patrū p̃mittit beatitudo filiorū:
Quid em̃ ait: Nō ait: si custodierit filij tui:
t̃ filij eorū sedebunt in eternū: Nō ait: si cu-
stodierint filij tui sedebūt sup̃ sedē tuā: et si
custodierint filij eorū: t̃ ip̃i sedebūt su-
per sedē tuā: Sed ait: Si filij tui custodie-
rint: t̃ filij eorū sedebūt sup̃ sedē tuā: ñisi
quia filios hic volunt intelligi fruct⁹ ip̃orū:
Si filij tui inq̃t custodierint legem meam: t̃
mādata mea hec que docebo eos seruau-
rint filij tui: t̃ filij eorū sedebunt sup̃ sedē
tuā: id est hic erit fructus eorū: vt sedeant
sup̃ sedē tuā. Nō modo fratres oēs q̃
laboramus in christo: omnes qui cōtremi-
scimus verba ip̃ius: qui quomodo cōtremi-
scimus facere voluntatem ip̃ius: t̃ ingemisci-
mus petētes: vt adiuuet nos quo implea-
mus quod iubet: nūquid iam sedemus in
illis sedibus beatitudinis q̃ nobis p̃mittū-
tur: Non: sed mādata tenētes speram⁹ hoc
futurū. Ip̃a spes tanq̃ ĩ filiis dicta ē: quia
hominiis in hac vita viuentis spes filij sunt:
fructus filij sunt. Propterea t̃ homines ex-
cusantes auariciā suāz: dicunt se filiis suis
seruare qd̃ seruat: t̃ nolētes dare in op̃i: pie-
tati noīe se excusat: qr̃ filij eorū spes eorū s̃. **A**lia l̃ra
Oēs homines em̃ q̃ sūm b̃ seculū viuūt: spē
suā dicūt filios generare et relinq̃re. Ideo
noīe filioz spē ip̃am posuit t̃ aut: Si custo-
dierint filij tui testamētū meū: t̃ testimonia
mea hec q̃ docebo illos: t̃ filij eorū sedebūt
ĩ eternū sup̃ sedē tuā: id ē tales fruct⁹ ba-

Psalms

Malit. **H**ic habitabo quoniā tē pēlegi eaz.
t degi. **V**iduam eius benedicens bene
Alia lra dicam: t pauperes eius saturabo
mō habet. panib⁹. **O**mnis anima que intelligit se
desertam omni auxilio: nisi sol⁹ dei: vidua
est. **Q**uomō eñ apostol⁹ describit viduā:
Que aut̄ vere vidua est t desolata: spera-
uit in dominū. **A**gebat autē de istis viduis
quas omnes dicimus in ecclesia. **V**ixerat
autē: que in deliciis agit viuens mortua ē:
t nō illam numeravit inter viduas. **D**escri-
bēs autē viduas t sanctas: quid ait: Que
autē vere vidua est et desolata: sperauit in
domino: t p̄sistit in p̄cibus et obsecratiōib⁹
nocte ac die. **I**bī subiecit. Que autē in de-
liciis agit: viuens mortua est. **V**nde ergo
vidua: Quia nō habet auxilium aliunde:
nisi solius dei. **I**lle que habent viros: qua-
si supbiunt de auxilio virorū. **V**erse t
vidue: t robustius est auxiliū earum.
Ergo tota ecclesia vna vidua est: siue in vi-
ris: siue in feminis: siue in cōiugatis: siue in
maritatis feminis: siue in adolescentib⁹: siue
in senibus: siue in virginibus: **O**is ecclesia
vna vidua est: deserta in hoc seculo: si sen-
tū illud: si nouit vicinitatē suam. **L**unc enim
auxiliū presto est illi: **N**ōne agnoscitis istā
viduam in euāgeliō frātres mei: cum dice-
ret domin⁹: oportere semper orare t non de-
ficere? **E**rat quidā iudex in ciuitate dixit: q̄
nec deū timebat: nec homines reuerebat: et
interpellabat eum quedāz vidua quotidie
t dicebat: **V**idica me de aduersario meo: t
interpellando quotidie vidua fregit illum.
At enim ipse iudex apud se: qui nec deū
timebat: nec homines reuerebat: Et si deū
non timeo: nec homines erubesco: vel ppter
tedū quod mibi facit ista vidua vindica-
bo eam. **S**i audiuit iudex malus viduam
ne tedium patet: deus non audit ecclesiā
quā hortat ut depreceſt. **I**tē pauperes eius
saturabo panib⁹. **Q**uid est frātres? **S**imus
pauperes t tunc saturabimur. **M**ulti p̄sumē-
tes d̄ seculo: t supbi christiani sunt: adorāt
christū: sed nō saturant. **S**aturati eñ sunt:
t abūdant in supbia sua. **B**e talibus dicit:
Opprobrū eis qui abundant et despectio
supbis. **I**sti abūdant: et ideo manducant:
sed non saturant. **E**t quid de illis dictū est
in psalmo? **M**anducauerūt t adorauerūt
omnes diuites terre. **A**odorant christū: ve-
nerant christū: supplicant christo: sed nō sa-
turantur sapientia t iusticia ipsius. **Q**uare?
Quia nō sunt pauperes. **P**auperes aut̄: id est

CXXXI.

humiles corde: quāto plus esuriunt: t mō
plus manducāt. **T**anto aut̄ plus esuriunt:
quanto a seculo inanes sunt. **Q**ui plenus
est: quicquid illi daturus es respuit: q̄ plen-
us est. **V**a mibi esurientē: da mibi de qb⁹
dictū ē: **B**eatū q̄ esurit t sc̄nt iusticiā: q̄m̄
ip̄ saturabunt. **E**t erūt hi pauges de qb⁹
mō dicit: **E**t pauges ei⁹ saturabo panib⁹:
q̄t i p̄simo vbi dictū ē: **M**anducauerūt
t adorauerūt oēs diuites terre: dictū ē illic
t de paugib⁹: t p̄sus eo mō q̄ t i isto psal-
mo: **E**dēt pauges t saturabunt: t lauda-
būt d̄ sim q̄ requirūt eū. **U**bi dictū ē: **M**an-
ducauerūt t adorauerūt oēs diuites terre:
Vbi dictū ē: **E**dēt pauges t saturabunt.
Qware q̄ diuites dicti sunt adorasse: satu-
rati nō dicti sunt: q̄i aut̄ pauges dicti sunt:
saturati dicti sunt: **E**t vnde saturati: **H**ec
saturitas frātres q̄lis est: **B**eūs ip̄e est pa-
ges: **M**anis v lac fieret descēdit ad frā: t ait
suis: **E**go suz panis viu⁹ q̄ de celo descēdi.
Ideo illic i psalmo: **E**dēt pauges t saturabunt.
Be quo saturabunt: **V**udi quid se-
quit: **E**t laudabūt d̄m qui requirūt cum.
Estote ḡ pauges: estote in mēbris illi⁹ vi-
due: non sit auxiliū vestrū nisi in uno deo.
Pecunia nibil ē: nō inde auxiliū habebit.
Multi p̄p pecuniā p̄cipitati sunt: multi p̄p
pecuniā p̄ierunt: multi p̄pter pecuniā multā
q̄siti s̄ a raptorib⁹. **L**uti eēt: si nō haberēt
q̄re q̄rerent. **M**ulti de amicī potētiorib⁹ p̄-
sumperint: ceciderūt illi de qb⁹ p̄sumperūt:
t inuoluerūt eos q̄ de se p̄sumperāt. **R**e-
spicite exempla generis h̄iani. **Q**uid ma-
gnū est quod vobis dicitur? **N**ō solum de
scripturis ea loquimur: legite ea in orbe ter-
rarū: attendite nō p̄sumere de pecunia: de
amico homie: de honore t iactantia seculi.
Lolle ista oīa: sed habes illa. **A**ge deo gra-
tias si cōtemnis illa: **S**i autē inflaris inde:
noli attēdere q̄i eris p̄da hoīm: iā diabolo
p̄da es. **S**i autē de his reb⁹ nō p̄sumperis:
eris i mēbrl illi⁹ vidue q̄ ē ecclā: de q̄ dictū
ē: **V**iduā ei⁹ bñdicēs bñdicā: eris t paup-
de qb⁹ dictū ē: **E**t pauperes ei⁹ saturabo panib⁹.
Aliqñ autē qđ nō est p̄termittēdū dicē:
Inuenis paupē supbi: t diuite hūlē: q̄ti-
die patimur tales. **A**udis paupē q̄si gemē-
tē sub diuite: t q̄i potētior p̄mit diutes: tūc
illū hūlē vides: aliqui nec tūc: si et tūc sup-
bum: vñ vides qđ esset: si aliquid h̄iet. **E**rgo
paup̄ dei in aio est: nō in seculo. **P**rocedit
aliqñ hō bñis plenā domuz: vberes terras:
multa p̄dia: multū auri t argēti: nouit: q̄ i

Psalms

ipsis nō est psumendū: būliat se deo: facit
unde bene: ita cor ipsi^r erigitur ad deūz: vt
nouerit quia nō solū nibil illi psumt diuitie
ip̄e: sed et impedit pedes ip̄i^r: nisi ille regat
et ille subueniat: et nūerat inter paupes qui
saturātur panibus: Inuenis aliū mendicū
inflatū: aut ideo nō inflatū: quia nibil ha-
bet: querētem t̄: amēz vñ infles: nō attendit
deus facultatē sed cupiditatē: et iudicat eū
scdm cupiditatē qua iubiat rebus tpalib^r:
nō scdm facultatē quā nō ei contigit adipi-
sci. Unde eīn de diuitiib: dicit apls. Biuiti-
bus hui^r seculi p̄cipe nō supbe sapere: neq;
sperare i uincito diuitiaz: sed in deo viuo:
qui nobis p̄stat omnia abundanter ad fru-
endū. Quid ergo faciunt de diuitijs suis:
Sequit^r et dicit: Biuites sint in oīibus bo-
nis: facile tribuant cōmunicēt. Et vide qā
hic paupes sūt: thesaurizent inqt sibi fun-
damentū bonū in futurū: vt apprehendant
veram vitam. Lū apprehēderint: tunc erūt
diuites. Quādo aut̄ non eā adhuc habēt:
nouerint se paupes. Ita fit vt omnes būi-
les sancto corde: et in caritate germana cō-
stitutos: quicquid habuerint i hoc seculo:
inter pauperes suos numeret deus: quos
saturat panibus. Sacerdotes eius
induam salutari: et sancti eius exult-
atione exultabunt. Jam i fine psalmi
sumus: paululum aduertat caritas vestra.
Sacerdotes eius induam salutari: et sancti
eius exultatiōe exultabūt. Quis est saluta-
ris noster: nisi christ^r noster: Quid ē ergo:
sacerdotes eius induā salutari: Quosq; in
christo baptizati estis: christū induistis. Et
sancti eius exultatiōe exultabūt. Vbi exul-
tabūt: Vbi: Exultatiōe: qr induti sūt saluta-
ri. Nō in se eīn lux faci sunt: sed i domino:
nā erāt aī tenebre: Et ideo sbiecit. ¹ Ibi
suscitabo cornu David: Ut de christo
presumatis: Ipa erit altitudo David. Cor-
nu em significat altitudinē. Et qualē altitu-
dinē: Non carnalem. Ideo oia ossa carne
inuoluta sunt: cornu excedit carnē. Altitu-
do spūalis cornu est. Que autem altitudo
spūalis est: nisi de christo psumere: nō dice-
cere: Ego facio: ego baptizo: sed hic est qui
baptizat: Ibi ē cornu dauid: Et vt noueri-
l: qr ibi ē cornu dauid: attēdite qd sequat.
Parauit lucernaz christo meo. Que
lucerna: Jam nostis dñi verba de Jobe.
Ille erat lucerna ardēst lucens. Et qd ait
Jobes: Hic est q baptizat. In h g exulta-
uit sc̄i: in h exultabūt sacerdotes: or omne

Alia lira
+ Illuc pducā

CXXXII.

qd ipso bonū est: nō ē ipso filii: Et qd ille
habet potestatē baptizandi. secur⁹ accedit
ad templū eius omnis q accipit baptismū:
quia nō homis: sed ill⁹ est in quo excitatū
est cornu David. **S**up ipm aut̄ efflo-
rebit sanctificatio mea. Sup quē: Su-
per christū meū. Christo em̄ meo: cum di-
cit: vox est patris qui dicit: Vidiā eius be-
nedicens benedicā: t̄ paupes eius satura-
bo pamb⁹. Sacerdotes eius induā saluta-
ri: t̄ sancti eius exultatōe exultabunt. Qui
dicit: Ibi suscitabo cornu David deus ē.
Ips⁹ dicit: Paraui lucernā christo meo: qz
t̄ christus noster est: t̄ christus patris. Chri-
stus noster est: cum saluat nos: t̄ regit nos:
quomō t̄ dñs noster est: filius autē patris:
christus aut̄ t̄ noster t̄ patris. Nam si pa-
tris christ⁹ si esset: nō diceret supi⁹: Propt̄
David seruū tuū ne auertas faciem christi
tui. Super ipm autē efflorebit sanctificatio
mea. Sup christū at̄ floret: Nemo homī su-
bi illā assumat: qz ipē sanctificat: alioqñ nō
erit verū: Sup ipm autē florebit sanctifica-
tio mea. H̄ia sanctificatiōis florebit. San-
ctificatio ergo christi i ipo christo: potestas
sanctificatiōis dei in christo. Florebit em̄
q̄ dixit: ad gloriā vult p̄tinere. Qn̄ em̄ flo-
rent arbores: tūc pulchre sūt. Ergo sancti-
ficatio in baptismo. Un̄ floret t̄ claret. Un̄
cessit mūd⁹ huic p̄l̄chritudini: Quia i chri-
sto floret. Nam pone illam in hominis po-
testate: quō floret: quando omnis caro se-
nū: t̄ oīs claritas carnis vt flos seni⁹.
Explīcīt Tractatus de ps. CXXXI.
Inīcīt Tractatus de ps. CXXXII.
Expositio psalmi.
DSalmo brevis est t̄ valde notus:
P̄ sed valde est nomiatus. **E**cce
Ḡbonum t̄ q̄ locūdūm: ha-
bitare fratres in vnū. Ita sonus iste
dulcis est: vt t̄ q̄ psalteriū nesciūt: ipm ver-
sum cantet. Lā dulcis est: q̄ dulcis ē cari-
tas: q̄ facit frēs habitare i vnū. Et h̄ quidē
frēs nō indiget interpretatōe: aut expositiōe:
q̄ bonū t̄ q̄ locūdū sit habitare in vnū.
S̄ ea q̄ sequūt̄ habet aliqd qd pulsantib⁹
apiat. Clerūt̄ vt ab isto v̄su delcedat no-
bis intellect⁹ vniuersae texture psalmi: hoc
primum etiā atq̄ etiā cōsiderem⁹: vtrū de om-
nib⁹ christianis dictū sit: q̄ bonū t̄ q̄ locū-
dū sit habitare fratres i vnū: An aliqui sine
certi atq̄ pfecti q̄ habitat i vnū: nec ad oīs
optineat ista bñdictio: sed ad quosdā a qui-
bus tamē descendat ad ceteros. Ita cum